

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Holberg og hans Scene

Citation: Brandes, Edvard: "Holberg og hans Scene", i Brandes, Edvard: *Holberg og hans Scene*, Gyldendal, 1898, s. 100. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brandesed_03-shoot-idm140324074874400.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Holberg og hans Scene

Alligevel er der som bekendt meget Udmærket at se i *Jacob v. Tyboe*. Forrest staar selvfølgelig Hr. Olaf Poulsens geniale Oldfux. Rollen er vel i og for sig komisk, men den vokser under Poulsens Hænder til det Sublime. Og dog er ikke den Vittighed, hvormed Poulsen forstaar og betoner Replikerne, det Bedste i hans Fremstilling. Nej, hans Ævne til at give Mennesket i Oldfux, til at vise os en veritabel Snyltegæst, en sveden og halvsjofel Dagtyv, hvis Kløgt løskøber hans Lumpenhed — Ævnen til at levendegøre den klassiske Type er det, som gør Poulsen til en fremragende Kunstner. En eneste Indvending kan der rettes mod Spillet: denne Oldfux giver lidt for tydeligt Besked til Publikum om, at han har Tyboe til Bedste. Vi læser tilstrækkeligt Mandens Skalkagtighed ud af den fordægtige Mine, hvormed han med det ene sammenknebne Øje betragter Tyboe — vi behøver ikke det satiriske Smil, hvormed han kigger ud til Publikum, idet han vender sig bort fra Soldaten. Dog om den Art Smaating kan disputeres; finere var det vel, om Poulsen et Par Gange undlod dette Træk.